

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

omnipotentia & omnipraefentia ejus dur-
birant. Nemo non Christum in ore ha-
bet, quem tamen quoad personam, offi-
cium & beneficia non agnoscit, sed potius
operibus iniquitatis abnegat. Sic Ara
Atheniensium quam Θεῶν ἀγνοῖα exstru-
xerant & cui ministrabant illi, in medio
orbe Christiano reperitur hodiè, multis
Christianorum in turpi ignorantia versan-
tibus, & Deum verum non salutariter
agnoscentibus adorant quod nesciunt, ut
Christus Samaritanis exprobrat, Joh. 4. v.
22. templum cum Deo ignoto ingrediun-
tur, & egrediuntur.

Optandum foret, ut omnes qui in fœ-
da hac ignorantia Dei versantur, in auri-
bus suis subindè vocem Christi audirent:
Tanto tempore vobiscum sum, & non
cognovisti me? idque hoc sine, ut de in-
fœtia hac erubescerent, & illi valedicere
elaborarent? Fiet id, si cum Maria, ab-
jecta temporalium cura, quatenus ani-
mæ curæ obest, secus pedes Christi fede-
bunt, & optimam partem eligent, quæ
non auferretur ab eis, Luc. 10. v. 39. quan-
do sicut modo geniti infantes, rationabiles
& sine dolo, lac concupiscent, 1. Petr. 2.
v. 2. Si cum nobilioribus Berthoënsibus
verbum suscipiant cum omni aviditate,
quotidiè scrutantes Scripturas, si hæc ita se
habeant, Actor. 17. v. 11. Quinimò si cum
Lydia purpurarum venditrice verbum se-
dulo audient, Dominus cor eorum ape-
riet, ut intendam iis, quæ dicuntur, Actor.
16. v. 16.

Hoc si fecerint, non modò omnem
ignorantiam eliminabunt: sed & in salu-
tari cognitione & sapientia crescent, &
evitatis inferno, vitam æternam posside-

bunt, juxta illud Christi: Hæc est vita
æterna, ut cognoscant te &c. qui verò non
noverunt Deum, & qui non obediunt
Evangelio Domini nostri Jesu Christi;
dabunt pœnas interitum æternum, à facie
Domini, & à gloria virtutis ejus, 2. Thess.
1. vers. 9.

De Secundo.

Sequitur Medela, quæ fuit
I. Ex firma fidei persuasione. Prædi-
xerat Servator discipulis suis, quid sibi
eventurum esset, hinc illi pertetriti, sine
dubio cogitarunt: quod si Magistri nostri
fors hæc erit, quid de nobis fiet, qui à par-
tibus ejus stetimus?

Hunc eorum animi mœrorem Chri-
stus levare vult, propterea ait ad ipsos:
Nè turbetur cor vestrum. Credite in
Deum, & in me credite. Quibus verbis
Christus se verum Deum profiteretur, si qui-
dem in neminem alium credendum, nec in
alio fiducia ponenda, quàm in solo Deo.
Simul quoque, optimam consolationem
in fide contineri, docet. Hinc Habacuc:
Justus in fide sua vivet, c. 2. v. 4. hoc est, in
corde sentit gaudium & solatium ex fide.
Fides enim Christum apprehēdit, qui vera
petra est, in hac qui ædificaverit, nullis
pluviis, neque ventis tribulationum pro-
sterni potest, Matth. 7. v. 25.

Apprehendit in Christo gratiam Dei,
hac quando cor confortatum est, homo
parùm curat, quæ exterior sua fors sit.

Si mundus ad fidelem dicit: Vitam
tibi etipiam: fides respondet in corde: id
minoris æstimo, quia Deus vitam restituere
potest.

Si

Simundus; Bona & facultates, honorem & gratiam à te auferam. Respondet fides, Deus centuplum mihi remunerare potest, temporalia sunt transitoria, sed cœlestia æternum duratura.

Si Diabolus in tentationibus; Deus te æternum abjiciet, propter peccata. Respondet fides, Christus peccata mea expiavit, & qui Christum apprehendit, is gratiam habet apud Deum, ut nulla condemnatio in eo sit, Rom. 5. v. 3.

Quinimò, vera fiducia in Deum, omnimò in Christo fundata est, ut Servator hinc ait: Credite in Deum, & in me credite. A Christo incipiamus oportet, si veram Dei fiduciam consequi velimus, & hinc firmissimum solatium resultat in omnibus ærumnis & tentationibus, quo pii roborantur, ut non modò tribulationes æquo animo ferant: sed & in iisdem gloriantur, Rom. 5. v. 3.

II. *Ex cœli promissione.* In domo Patris mei, inquit Christus, mansiones multæ sunt. Et iterum venio, & accipiam vos ad meipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis.

Hoc solatium omnes afflictas & perturbatas conscientias confirmare potest; hic enim discrimen cernunt, vitæ hujus præsentis, & futuræ. Hæc vita nihil aliud est, quàm exilium, ubi nullam civitatem permanentem habemus, Ebr. 13. v. 14. sicut hæc fidelium conditio per tabernaculum fœderis, in V. T. præfigurata, quod non fixo loco mansit, ut templum Hierosolymitanum, sed de loco in locum deportatum fuit.

In cœlo verò nos expectant *μορὰι* mansiones, earumque non paucæ, sed multæ:

nec illæ in ergastulo aut carcere aliquo: sed in domo Patris mei, inquit Servator, in quo ille tanquam Filius dilectus, in quo Patri complacuit, Matth. 3. v. 17. potestatem habet amicos suos benignè excipiendi & tractandi, sicut & in veritate promisit, inquit: Iterum venio, & accipiam vos ad meipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis.

Quodsi igitur in hoc mundo ubique odio, invidentia, persecutione infestis, mansionum perennium in domo Patris recordare quæso, ubi non accidet tibi malum & plaga non appropinquabit tabernaculo tuo, Psal. 91. v. 10.

Quodsi hinc in exilium agitaris, domus & facultates tuas relinquere cogaris, aqua & igne tibi interdicitur: specta domum Patris cœlestis, ex quâ nemo tyrannorum exturbabit te, cum B. Luthero fiducialiter dicens: Si terra nos non capit, cœlum capiet.

Si mors tibi ingruit, noli formidare eam. Nosti enim te hinc non inquilinum, sed peregrinum esse: *πολίτευμα* tuum est in cœlo, Phil. 3. v. 20. in domo Patris tui. Mors vehiculum duntaxat est, quo Pater cœlestis te avehit. Sicut Jesus tuus hic pollicetur, se rediturum. Quando vero? in hora mortis, tùm veniet, & te accipiet, ut ubi est ille, & tu sis. Gaude hinc & exulta! Ubi enim esse nãvis, quàm domi? quàm in domo Patris? quàm cum redemptore tuo Jesu?

Eò tibi anhelandum.
Non ullus est mortalium
Qui ponderabit præmium
Tibi quod expectandum.

kkkk 3

III. Ex

III. *Ex trina Christi appellatione.* Thomâ enim de viâ conquerente, quod nesciat eam cum Collegis suis, ipse dicit: Ego sum via, veritas & vita.

1. *Viam* se appellat. Per Adamum via ad Paradisum nobis interclusa, Genes. 3. v. 24. Verum per Christum, qui est alter Adam, illa nobis rursus patefacta est, ideò nos æque ac pœnitentem latronem consolari potest, quod cum se in Paradiso futuri simus, Luc. 23. v. 43. quin & in cœlum nos per fidem deducturus est.

Nemo, inquit, venit ad Patrem nisi per me. Ex quo consequitur, quod qui per eum, tanquam regiam viam ingrediat, cœlum apertum habeat, & in scala Jacobæ in cœlum adscendere possit, Gen. 28. v. 13. Joh. 1. v. ult.

2. *Veritatem* amisimus, h. e. verâ justitiâ, verâ agnitione & imagine Dei, technis Diaboli, qui pater mendacii est, Joh. 8. v. 44. exuti sumus. Per Christum verò veritas h. e. vera justitia, vera Dei agnitio, & imago Dei cum gratiâ Dei reparata est, Joh. 1. v. 14. quin & verbum ejus veritas est, Joh. 17. v. 17. qui hâc confidit, non confusus abit. Omnes enim Dei promissiones in Christo sunt Etiam & Amen, 2. Cor. 1. v. 20.

3. *Vitam.* Adam, primus noster parens, temporalis & æternæ mortis reos nos fecit, juxtâ interminationem Dei, Genes. 2. v. 17. Christus verò Dux vitæ est, Actor. 3. v. 15. imò vita ipsa, qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam & incorruptionem per Evangelium, 2. Tim. 1. v. 10. in ipso, ab ipso, & per ipsum non modò vitam naturalem, Actor. 17. v. 25. sed & spiri-

tualem habemus, siquidem in peccatis mortui, in Christo convivificati sumus, Eph. 2. v. 5. & postquam hanc vitam concluderimus. dabit nobis vitam æternam, Joh. 10. v. 27.

Hoc triplici Christi nomine, pientissimus Dania Rex Christianus b. m. se confirmavit. Quælitus enim ante obitum à Confessionario suo, quale solatium haberet respondit: Errare nescio, quia Christus via est. Verbo ipsius falli nequeo, quia est veritas. Non moriar, quia est vita. Nihil igitur mihi timendum erit.

Nos ad exemplum ejus similiter in agone dicamus: Domine JESU, tu dixisti, sum via, veritas, & vita, nemo venit ad Patrem nisi per me: his verbis fidem habentes firmiter innitimur, tibi vivimus, tibi moriemur: quia tu via es, non aberrabimus, quia veritas, non falleremur, & quia vita, nunquam moriemur.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt

1. *Viam salutis scrutare.* S. Thomas nobis exemplo præit inquit: Domine, nescimus, quò vadis, & quomodo possumus viam scire? Quibus verbis desiderium suum, à Christo viam salutis discendi, contestatur. Idem nostri quoque officii est. Quia enim ut supra audivimus, multi flexuosi secessus sunt, ideò perquam opus erit, ut instar viatoris viam nescientis quæramus, quæ sit via bona, Jer. 6. v. 16. via scilicet ad Patrem. Hic Christus se spontè offert, ostendit nobis viam, inquit: Ego sum via. Necessè igitur erit, ut hanc